

Hatszázalékos termelésnövelést kell megvalósítania ez évben a könnyűiparnak

Az exportra kerülő árumennyiséget 12 százalékkal növelik

Kedden tartották a könnyűipari vállalatok vezetőinek szokásos évi értekezletét. A tanácskozáson Nagy József miniszter számolt be a könnyűipar 1960. évi tervének teljesítéséről, és ismertette a tárcához tartozó üzemek és a minisztérium 1961. évi feladatait.

A könnyűiparban erre az évre 6 százalékos termelésnövelést tervezünk — mondotta a miniszter — s ez az eddigiekénél nagyobb erőfeszítést igényel minden iparágtól, de különösen azoknak a vállalatoknak a dolgozóitól, amelyeknél nagy mértékben függ a pamultónalgyártás, 5,1 százalékos, a pamutszövet-előállítás 4,5 százalékos, a bőrcipő 6,8 százalékos, a papír 7,4 százalékos, a bútorgyártás 9 százalékos növelése. A könnyűiparban általában a termelőberendezések maximális kihasználása a feladat. A terv realis, de a termelés tartálékainak fokozottabb feltárását követeli. Nagy figyelmet kell fordítani az anyaggazdálkodásra.

Külön foglalkozott az exportfeladatokkal. A tavalyinál 12,8 százalékkal több árut kell átadni a külkereskedelemnek. Az export nem az úgynevezett méteráru-előállítás, hanem a további feldolgozó iparokban fokozódik nagyobb arányban. például a cipőiparban 34 százalékkal, a ruhaiparban 54 százalékkal.

— Munkánk egyik legfőbb hiányossága, hogy az elmúlt évben sem értünk el javulást a beruházások tervszerű végrehajtásában — mondotta, majd így folytatta:

— A könnyűiparban az utóbbi két évben mintegy 240 millió forint értékű beruházást nem valósítottunk meg. A beruházásoknál döntő fordulatra, az erők koncentrációjára van szükség annál is inkább, mert a könnyűipar beruházási kerete hét százalékkal kisebb, mint tavaly volt.

— Az 1961. évi terv végrehajtásának igen fontos kérdése a termelési hatékonyság növelése. A népgazdasági terv a könnyűipartól csaknem 4 százalékos termelési hatékonyság növelést követel. Minisztériumi szinten a termelés fokozásának mintegy kétharmadát a termelési hatékonyság javulásával kell tehát elérni. Ez az arány termé-

szetesen iparáganként különböző.

— A múlt évi munka alapján a könnyűiparban átlagában mintegy 15 napi bérnek megfelelő nyereség-részesedés lesz; ez két napi bérrel több, mint az előző évben volt. A vállalatok 1961-re már a tervvel együtt megkapták a többlettermelés elosztási kulcsot is. Így lehetőségük nyílik arra, hogy a nyereségrészesedést, mint ösztönző erőt, már az év első napjától kezdve tudatosan felhasználják. Ezenkívül három évre előre kiszámíthatják, hogy a különböző műszaki intézkedésekkel történő önköltségsökkentés után milyen arányban részesülhetnek a többlettermékekből.

A miniszter ezután részletesen szólt a könnyűipar előtt álló különböző feladatokról. (MTI)

Húszmillió forint értékű társadalmi munka a falusi tisztasági mozgalom eredménye

A Magyar Vöröskereszt irányításával egy évvel ezelőtt kezdődött meg a falusi tisztasági mozgalom országos méretű elterjesztése. A megyei tanácsok végrehajtó bizottságai például összesen mintegy két és fél millió forintot szavaztak

meg az elmúlt évben azoknak a járáásoknak, községeknek a jutalmazására, amelyek a legjobban szívükön viselik körzetük köztisztaságának javítását.

A mozgalom elmúlt évi mérlege számottevő eredménnyel zárult: mintegy húszmillió forint értékű társadalmi munkával vett részt a falvak népe az otthoni környezet, valamint a közhasználatú létesítmények rendbekerítésében, tisztántartásában. (MTI)

Az egész országba szállít műanyag-alkatrészeket a Szegedi Dobox és Műanyag KSZ

A Szegedi Dobox- és Műanyag KSZ idén az egész ország érdekelt textilipari üzemének műanyagalkatrész-ellátását vállalta.

Fokozatosan szüntetik meg ugyanis a drága importfából és papírból készült csévéket, kezdőküpokát

a Csepeli Posztó, a Soproni Szövő, a Gvőri Lenszövő, a Sortex, a Kistext és még egyéb gyárakban. Ezek pótlására a szegedi szövetkezetek kérték fel. A gyártáshoz szükséges nyersanyagot — nyolc, perlon, danulont, danamidot és egyéb műanyagot — már eddig biztosították: nagyipari, szövőgyári és szabászati hulladékból.

A jelenlegi kapacitást tekintve a szövetkezet

havonta átlag két tonna nyers hulladékanyagot dolgoz fel.

s már ezzel is jelentős összeget takarít meg a népgazdaságnak. A további megtakarítás a textilgyárakban jelentkezik. E fontos feladat jobb ellátása céljából —

minél sokkal több a megrendelés ebben az évben, mint tavaly —

a szövetkezet már két műszakban dolgozik,

s újabb, harmadik műszak beállítását is tervezi. Ehhez bizonyos átszervezésre van szükség, s több műszaki intézkedésre, hogy a géppark bírja a nagyobb megterhelést, ne kelljen gyakran leállnia az üzemnek. A termelési hatékonyság emelését szolgálta az az átalakítás, melynek révén egy fröccsentő gépen több alkatrészt is tudnak önteni a korábbi egyes darabok helyett.

Januárra már másfél szerezése emelték a műanyaggyártó részleg termelési hatékonyságát.

de ezenkívül még a felsőbb szervek segítségére is szükség lenne a szövetkezetnek. Az egész országban megnyilvánuló nagy szükséglet ugyanis csak úgy tudná kielégíteni a KSZ, ha a műszaki intézkedéseken túl kisebb létszámmel, néhány új munkás felvételét is engedélyeznék a számára.

Tovább nőrelik az óvodai férőhelyek számát

Újabb általános és középiskolai tantermeket építenek

A művelődésügyi tárca ez évi terveiből

A művelődésügyi tárca 1961. évi terveinek egyes részleteiről tájékoztatták az MTI munkatársát.

Illetékes helyen elmondották, hogy az idén az óvodai férőhelyek számát körülbelül 6600-zal növelik. A fejlesztést nagyrészt társadalmi erőforrásból valósítják meg. Állami erőből 1200 óvodai férőhely létesül. Ugyancsak még ez évben megkezdik tanácsi beruházásból további száz óvodai hely létesítését.

Az általános iskolai osztálytermek száma tanácsi beruházásból, az új lakótelepekhez kapcsolódó építkezé-

sek eredményeként és társadalmi segítséggel összesen 835-tel növekszik. Ezenkívül — tanácsi beruházásból — megkezdik több mint 200 általános iskolai osztályterem és több mint száz középiskolai tanterem építését.

A befejeződő általános iskolák mellett mintegy száz-harminc pedagóguslakás épül. Mód lesz arra is, hogy — a korábbi évekhez hasonlóan — OTP-hitelakció keretében ugyancsak építhessenek újabb pedagóguslakásokat. Az alsó- és középfokú oktatási terület fejlesztéséhez nyújtott beruházás az idén csaknem négyszázmillió forint. (MTI)

Munkások felelőssége a békéért

Emberi boldogulás, emberi boldogság...

Hányszor és hányféleképpen írtak róla a költők rimés sorokba formálva a munkások álmát, ami nem is olyan régen még a cukros étel, a jó cipő, a meleg szoba megszerzését, elérését jelentette. Természetes dolog, hogy az emberek jól akarnak lakni mindennap. Nyugodtan akarnak élni, szép és izléses ruhában járni, elhagyni a nedves szuterénlakást és kulturált körülmények között lakni, jó könyveket olvasni, mentől többet mosolyogni, s mentől kevesebbet sírni. És ha a fiaik, lányaik szemébe néznek, nem akarnak lövészárokra és bombatölcsérekre gondolni.

Ki teremt meg az emberi boldogulást, boldogságot, ki ad az embernek nyugalmas békét? Ki ad neki bőre színére és mesterségére való tekintet nélkül önértéket, emberi méltóságot? Ki ad neki reményteljes holnapot, s nemcsak múlt pillanatokat? Legyen ez a két rendszer közötti versengés célja, hirdetik a szocialista államok. Bátran néznek a versengés elé, hiszen a szocializmus egyetlen emberöltő alatt, bár háborúktól, intervencióktól vértől, mégis magasba emelte az embert a feneketlen mélyből. Nem egy embert, százmilliókat, s ezek a százmilliók teremtette tudománnyal, technikával, lebilábilatlan erővé tették a szocializmust. S lám mégsem kérdésként említi, hanem azt mondja a kapitalizmusnak: ne gyilkolj fegyverekkel, ne a mérhetetlen pusztításban, hanem a félelem felszámolásában, az emberi boldogság megteremtésében mérjük össze erőnket.

Mindezt a béke győzelmébe vetett hittel tesszük. Azzal a szilárd bizonyossággal, mint ahogy ezt az öt világrész kommunista és munkáspártjai moszkvai nyilatkozatukban hangsúlyozták: »Az ember világtörténetében, még soha nem volt ilyen reális esélye annak, hogy valóra válhasson a népek évezredek törekvései, hogy békében és szabadságban élhessenek«.

Jól tudjuk azonban, hogy nem elég csak hangoztatni a békevágyat, s lobogtatni zászlókat, amelyen fennen hirdozzuk a béke jelszavát. Országok, népek, osztályok és egyesek erejét kell összefogunk, nagy erővé tömörítenünk, s ezt szembeállítanunk a pusztítás megszállottjaival, hogy visszarettenítsük őket a végzetes lépéstől. Szerencséje az emberiségnek, hogy erős egyiséget, nagy erőt képvisel a szocialista népek közössége, a béke őre, a fejlődés útjének irányítója.

A békeharc is erőviszonyok kérdése. Ez az erő gazdasági is, politikai is, katonai is — de valójában emberek ereje. Nálunk is az. Amióta megjelent a nemrég Moszkvában lefolytatott tanácskozás két nagyszabású dokumentuma, a kommunista és munkáspártok nyilatkozata és kiáltványa a világ népeire, erősödött a szegedi munkások történelmi felelősségérzete is az emberek sorsáért.

Történelmi felelősség fonó- és szövőnők, lakatosok, öntők, esztergályosok és húcipari munkások vállán? Igen. Vajon mit tehetnek a lakóházak építői, a kéziszerszámgár marósai, a ruhagyár munkásai? Sokat. Nem vagyunk mi diplomaták,

mondhatnák a Szegedi Kenderfonógyár Bosnyákovich brigádjának tagjai, vagy Kenderesi Józsefné, a ruhagyár dolgozója és sokan mások a munkaadók, a gépek mellett. Hozzátehetnék, hogy ők nem is tárgyalnak nemzetközi ügyekben, nem kapnak szót a nemzetközi vitafórumokon, nem harcolhatnak ilyenformában népük és osztályuk vágyának és akaratának érvényesítéséért. Jól tudják, hogy ez nem az ő »szakterületük«. De ez nem csökkenti felelősségérzetüket a nemzetközi és országos ügyekben. Hiszen hallhatják hangjukat a maguk üzemi »diplomáciai zöldasztalánál«, »nemzetközi vitafórumain« — a kenderfonó- és varrógépek mellett. Az ő diplomáciai teendőiket Kádár János elvtárs ezzel a mondattal fejezte ki: »Dolgozzunk jobban az élet minden területén.«

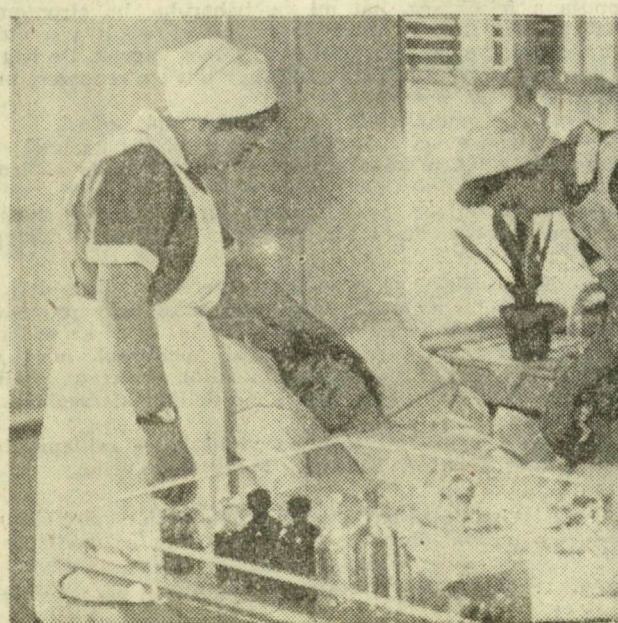
Most, amikor ismét lapoztunk egyet történelmünk nagy könyvében, miután pontot tettünk három éves tervünk nagy munkájára, minden üzemben, munkahelyen új feladatok hárulnak munkásainkra. Már több mint két hete rójuk az új sorokat a nagy könyv lapjaira tettekkel, az 1961. évi terv számainak szövegébe, vászonba, szőnyegbe szövésével, öntvényekbe formálásával. Az év első munkásikerei, az a felelősségteljes munka, amelylyel a testvérállamokba küldendő termékeket készíthetjük dolgozónk, arról tanuszkodnak: a szegedi munkásokat is a szocializmus igénye serkenti jobb munkára. Ugyanakkor a szocializmus építésének gondja adja a tollat a munkáskézbe, ha hibát tapasztal, hogy megírja a termelést gátló tényezőket, felhívja a figyelmet a nehézségekre, orvosságot követeljen a panaszra, elégtételt a sérelemre. A szocializmus ingelésével helyeslik az öntudatos munkások, hogy rendezzük a régi, elavult normákat. Tudatában vannak, hogy az új gépek, az új eljárások, az új megmunkálási módok természetesen új normákat is követelnek. Az élet törvénye ez, s ha most nem is okoz örömet némelyeknek, örömmé válik rövidesen a nagyobb teljesítményekben, a kisebb önköltségekben, a több olcsóbb áruban. Így vesznek részt munkásaink a két rendszer békés versenyében, mert nem »drukkerek« ők, hanem versenyzők.

A Szakszervezetek Megyei Tanácsa és az MSZBT intéző bizottsága által tegnap rendezett tanácskozáson arról beszélt egy hozzászóló, hogy megállapítása szerint a munkások, s köztük az ifjú munkások közül sokan így tekinthetik a nagy nemzetközi kérdéseket: »egyik oldalon van a kapitalizmus, a másikon a Szovjetunió, mi pedig valahogy kívülről szemléljük a két tábor harcát«. Ott nyomokban tiltakoztak a jelenlévő munkások, mert ha vannak is kihúzó, a munkásszót nagy többsége minden nap munkájával tanúsítja hovatartozását, akaratát, célkitűzését. Szegeden is adja a maga munkáját minden öntudatos munkás, s büszke arra, ha azt hallja: újabb rakétát bocsátottak fel valahol Szibériában, vagy ha arról értesül, hogy Kínában, Romániában és más testvéri országban újabb sikereket ért el a szocializmus építésében.

Örülnek barátaink, a szocialista tábor országai eredményeinek, ahogyan ők is örülnek annak, amit mi érünk el. Erezzük a felelősséget értük is. A külön-külön és együttesen végzett munkánk eredményeitől a szocialista munkástömegek egyéni és közös munkájától függ, mennyire leszünk még erősebbek, mennyire megerősítjük előre még egységesebben azon az úton, amelynek útjelző tábláira a kommunista párt írja fel az irányjelzést.

Nagy Pál

A népegészségügy szolgálatában

A Szegedi Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi Szakszolgálat 1949 óta folyik ápolónőképzés. Az újjávarázssolt, központi fűtéses, minden szükséges felszereléssel ellátott intézetben 180 tanuló készül most ápolónői és gyermekgondozónői hivatására.

Első képünk abban a szobában készült, ahol kötelező a mosoly. A csecsemő nagyságú gumibabák nem mosolyognak ugyan vissza a barátságos, kedves arcokra, de a kis nővérek előlegezik a kedvességet, szeretetteljes gondoskodást, hogy csak szépet és jót lássanak majd az »igazi« babák.

Komoly tanulás után zongora, televízió, rádió várja a növendékeket a barátságos, meleg társalgóban. Horgolt terítők, csipkefüggönyök teszik otthoniassá. Itt zenét hallgathatnak, vagy nézik a televíziót, beszélgetnek — és jól érzik magukat.

Alsó felvételünk az iskola demonstrációs termében készült, amely pontos mása a kórháznak, de betegek nélkül. Az ágyban fekvő nővendék is egészséges, csupán a »szakszerű sebkötözés« idejére vállalkozott a beteg szerepére.

Somogyi Károlyné